

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdájában Kézdi-Vásárhelyt, hova úgy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyilvtéri cikkek stb. intézendők.

Nyilvtéri cikkek soronként 10 kr-ért közöltnék.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hírlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábos garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.
Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár bélyegdíj fizetendő.

Közegészségi egyesület.

Kézdi-Vásárhely, 1888. febr. 28.

Századunk a humanizmus százada. A közhasznú és jótékony célú egyesületek alakításának korszaka. Ezek uralják a helyzetet. Ezek szabják meg a társadalom működésének irányát. Ezek kölcsönöznek súlyt a tevékenységnek, kitartást a munka-erőnek.

A kor szelleme adott életet s a szükségesség érzete lehelte erőt a közelebről Kolozsváron megalakult közegészségi egyesületnek. Tudtunk szerint egyedüli Erdélyben s ez a körülmény fényesen — de egyszersmind sajnosan — illusztrálja a társadalomnak a közegészségügy fontosságára iránti érzékihiányát; fényesen illusztrálja, hogy míg számtalan mellékes dologra pénzt, erőt és időt áldozunk, addig a legdrágább kincset, az egészséget, úgy szólva semmire sem méltatjuk, míg birtokában vagyunk, s mikor elvesztettük, vagyonunk összeségét is szívesen áldoznók, csak lenne, ki visszaadja.

Nekünk európaiaknak egy kissé különösnek tünik el, s pedig van következetesség a kínaiak ama szokásában, hogy ők az orvost addig fizetik, míg egészségük van, s mielőtt betegség állott be, megvonják tiszteletdíját. Nem akarom ezzel indítványozni, hogy honosítsuk meg a kínaiak szokását; inkább csak jelezni akarom, hogy a kínaiak eljárása ránk nézve mégis bir azon tanulsággal, hogy a közegészségügy felkarolása leginkább

azok tiszte, kik e téren szakértelemmel bírnak. S kik volnának ezek mások, mint az orvosok?

Ők volnának hivatva s így az ők kötelességük volna a kezdeményező lépéseket megtenni egy közegészségügyi egyesület alakítása iránt.

Hát nincs-e még elég egyesület? — mondaná valaki. Alakítsunk egy újat, hogy legyen mi megbukjék s hogy legyen mi hirdesse lelkesültségünk szalmatüzét? — gondolja magában egy másik. Nem vitatom, hogy jogosultak-e s mennyiben ezen megjegyzések.

Nálunk számosan vannak, kiktől gyakran lehet hallani, hogy őseink még ilyen házakban sem laktak, a közegészségügy a mainál százszorta gyarlóbb lábón állott; itt soha kholera nem volt; az emberek elég egészségesek, pedig az iskola-épület sem volt a mainál egészségesebb stb. stb.

Ezen ellenvetések azonban kártyavárként összeomlanak, ha meggondoljuk, hogy városunk a statistika kéréseivel nem szaporodik az itt születettekkel, hanem a beköltözőkkel, mert a halálozás, különösen az öt éves korig, nagy. S az pedig bizonyításra nem szorul, hogy ha a közegészségügy kívánalmi a magánéletben és a közintézményeknél kielégítették, akkor a szaporodás észrevehetőbb volna, s nők mint férfiak egészségesebbek és tartósabb életűek volnának.

Ma már kisebb-nagyobb mértékben mindenre, iparra, kereskedelemre, háztartásra, gazdaságra stb. fordítunk s hova-tovább annál nagyobb gondot, s csak az egészségügy volna amaz értéktelen valami, melylyel törődni felesleges volna?

Egy közegészségügyi egyesület tehát városunkban a nélkülözhetetlenség jellegével bir. Sokak megnyugtására sietek kijelenteni, hogy ez egyesületnek semmi esetre sem volna az a hivatása, hogy egyesek esetleges közegészségügyellenes eljárásait bírálja, megtámadja vagy a rendőrség figyelmét azokra felhívja.

Ez egyesületnek tisztán az volna célja, hogy szakértők szabad előadás, esetleg felolvasás által az egészség megőrizhetése végett szükséges tudnivalókat a hallgatóknak népszerű modorban előadná, megmagyarázná s a közfigyelmet az egészséget veszélyeztető szokások és divatokra irányozná. Hány kised nevednek fel a haza polgárává, kik az anya értelmetlensége, esetleg bűnös könnyelműsége folytán a halál áldozatává lesznek! Hány nő lenne képesebb az anyai kötelességek elviselésére, ha megértették vele, s öntudattá jegecsenitnék benne, hogy szórákozást, élvezetet — mint a táncz, korcsolyázás stb. — lehet keresni és találni a nélkül, hogy cserébe egészségünket kellene adni! Hány embernek nem kellene élte derekán leszámolni az élettel, ha tudta volna, hogy a

A „Székelyföld“ tárczája.

Nem szabad.

Miért kell belenézniem újból az élet éjébe? miért van az, hogy nekem veled kell foglalkoznom, te unalmas hang, te zsarnok szó: nem szabad? Ha tehetném, megvetnélek örökre, hogy utunk össze ne találkozzék soha, vagy kiirtanálak, mint rossz gyermek, mert elzártál attól, ki egyedül volt boldogságom, mindenem.

Ha mint gyermek ezen unalmas szót hallám: „nem szabad“, egy-két könnyocseppel beértem, akkor még könnyen jött a nedv, mint a lanyházó permeteg, aztán hamar be is gyógyult a seb; de most minden könny a lélek mélyéből kel, mely a midőn jön, felszaggatja a szívet, mintha azt akarná, hogy vele együtt az élet is szűnjék meg.

Igy szakadt fel az enyém is... Hogy szívtenek neveznek, hogy szeretni, remélni úgy, mint eddig, nem tudok, ki bámulhatja?

Miért van ez? Az élet nehézsége vagy a fehéredő hajszálak, mik versenyre kelnek ellenségeim légioival, okozzák talán? Azok, kik ellenséges tudnak egymás romlásán, mint a hiéna a bujdosó szétforgásolásán, kiknek kátéjok az önzés, önszeretetés, mi az irigység, szilaj hajlamokra nézve sikeresen tudja a távoli alkalmat közelivé tenni?

Oh nem, nem az fáj nekem, hogy lelkem elhullatta zománczeit és fogékonyságom a multból visszamár, az sem, hogy az emberek rosszak, ke-

gyetlenek; egyedül az szomorít, mélységes sebet az nyomott reám, hogy a szív, mit elveszték, miért nem maradt nálad, miért nem lett fájdalom-ban is a tied.

Most a magányból, hol a lemondásról gondolkodom mindig, hol sziklához lánczolva ad tovább egyik nap a másnak, úgy élek, mint a kinek csak egy reménye van, az t. i., hogy nemsokára elvisznek innen a temetőbe.

Siri csendes otthonom bő táplálékot nyújt a képzeletemhez, mi visszazsál a multba, ama időponthoz, mikor még voltak vágyaim, szeretni tudtam melegen, mint kikelet a hajnalt, mint virág az illatot. Ez volt életemnek kiválóbb története, mi egyedül tehetné volna azt, hogy az élet temető ne legyen, hogy benne én ne játszam a kísértet szerepét.

De mi is volt nekem a mult?

Jól emlékszem, téli nap délutánja volt. A hideg szél bőkezűleg cizcomárgatta a házak tetejét a tél fehér virágaival. Mig kint sirva szaladt tovább a hazátlan vihar, bent szépen rendezett szobádban sokat, sokat elbeszélünk a multból. Mindketten egy nézetben voltunk; boldognak azon kort mondtuk, midőn külön-külön sütőt építgetünk lábainkon, midőn te kis babát szorongatál lelkeden s én sipot fujva, puskával, dobbal pajzánkodtam. Lám, a sütőt, a porló fővényt hogy elhordta a szellő, zivatar!... Maradt a küzdelem, mely az élethez köt, az érzelem, hogy minél nemesebb a szív, annál többet szenvedjen.

Ha olykor elállt a szó ajkainkon, gondolatod mintegy messze hazába szállt; láttam Minerva-arcodon, hogy nemes kinjaid vannak, érezni tudsz, mit elbeszélni nem lehet, mit azok éreznek, kik boldogságukban egy világot ölelnek át.

Mig elmélázva, ábrándos képzeleted fonta szerelmét egy jobb jövővel, a hold sápadt arca mind jobban meredt feléd, magam is elmélyedtem, szellemem előtt elbeszéltem mindent... Kezdem fűrésznél boldogságom, jobban mondván boldogtalan-ságomnak kezdetét.

Magam előtt láttam a multat...

Egyik alföldi lapnál reporter voltam; a leányiskoláról, hol te növendék valál, vizsgai alkalmából referálnom kellett. Megérkezésemkor a mathesis került szőnyegre, melyből épen te feleltél. Megvallom, ez alkalom különösen hatott reám mit mutatott az is, hogy egy számomra várakozó szögletet szégyenletes feltűnés nélkül alig birtam elfoglalni.

Azt hihetnéd, hogy a mathesis hozott e szokatlan extasisba, melyet kevéssel szerettem jobban üres zsebemnél; pedig dehogy... Minerva-arcod, karbunkulus-szemed volt az, mi lerészegített, mi hasonlót tett a színészhez, ki a nagy közönség előtt lámpalázt kapott.

A vizsgálat programja a zongorára került; mint eddig, egy most is te voltál az egyedüli, kinek éljenzésében a közönség nem fűvénykedett. Lepke-ujjaid oly otthonossággal szaladtak a zongora klaviatúráján, mintha épen rajta születtek

hosszu élet első feltétele a tiszta levegő és helyes táplálkozás.

Hogy városunkban a jelzett egyletre s ebben a jelzett felolvasásokra kilátás vajmi kevés van, azt tudom. A felolvasások nálunk a valóságos céljuktól el vannak terelve. Nálunk a felolvasástól a közönség csak azt kívánja, hogy az nevettes, mulattató legyen, ha nincs is benne semmi tanulság, elannyira, hogy ha a felolvasás ennek hiányában szenved, lehet máskülönben bármily remek, semmi sem menti meg, hogy a közönségnek nevetéshez szokott része kényelmes beszélgetésbe ne eredjen. Ezért van, hogy ma már ritkán s inkább csak a választottak vállalkoznak felolvasás-tartásra.

De e körülmény még nem elég ok, hogy e nagy érdekű ügy szönyegre hozása elodáztassék. A ki az egészsége iránt sem tud érdeklődni, az ne vegyen részt benne; az bizza más felügyeletére a saját egészségét, akár mint valami olcsó ruhadarabját.

(m—s.)

Igazságügyi kormánytervek. Az igazságügyi kormány terveiről a »Jogtud. Közlöny« a következőket tudja közölni: A kormány körében reformjavaslaton dolgoznak, mely szerint a járásbíróságokhoz tartozó polgári ügyekben másodfokban a törvényszékek fognak ítélni; a harmadik fok (revisio in jure) a kir. Curia. Mindenesetre — írja a »J. K.« — a szóbeli eljárás általános behozatala így lényegesen meg fog könnyíttetni; az ügyvédek és bírák számára igen jó gyakorlati iskola lesz ez a szóbeli eljárás elsajátítására; a kir. táblától pedig az ügyek egy őrési halmaza el fog vonatni. Másodfoku bíraskodással azonban nem valamennyi, hanem csak bizonyos számú törvényszékek fognak felruháztni, a hol a legképzettebb és megbízhatóbb bírákból felelőbeszései tanácsok alakítottak egy kirendelt kir. táblai bíró elnökelete alatt. Így fogják ezen tanácsok megbízhatóságát emelni s őket az annyira félt helyi befolyások alól felszabadítani. A Mahnverfahren behozatala szintén jelentékenyen csökkenteni fogja a perek számát. A járásbíróságokhoz tartozó bűnügyek felelőbeszései forumai is oly módon lesznek szervezve, mint a polgári ügyekéi, szintén szóbeli eljárással s a bizonyítási anyag teljes reprodukciójával. — Ugy halljuk, hogy ilyeszerű szervezet behozatala iránt a kormány felhatalmazást szán-

dékozik kérni a törvényhozástól. A kir. tábla felhalmozott hátralékainak feldolgozására pedig kiegészítő bírák fognak behozatni, mihelyt a legközelebb benyújtandó javaslat a törvényhozáson keresztül megy.

SZEMLE.

A pozsonyi marhavásár ügyében február 25-én Budapesten nagy értekezlet tartatott. Tárgya a következő volt. Ezelőtt négy évvel a magyarországi marhavásárak a pozsonyi vásár biztosítása végett egy szerződést írtak volt alá. E szerződés most márczius 1-én (tehát ma) jár le. A kérdés tehát az volt, hogy e szerződés megújíttassék-e? Az aradiak kivételével mindnyájan ohajtották, ezek azonban nem akarják aláírni. Nem jöhetvén végleges megállapodás létre az aradiak miatt, bár az értekezlet a pozsonyi marhavásár fenntartását egyhangulag szükségesnek mondta, a karéll meghosszabbítását csak május 1-én terjesztette ki, remélvén, hogy ez idő alatt az aradiak is hajlandók lesznek a szerződést aláírni. Az ideiglenes kartell mintegy 80-an írták alá, s a többi aláírást megszerzésére egy bizottság küldetett ki. A szerződés jogerőre tegnap emelkedett, feltéve, hogy az eddigi nagy hízlalók ahhoz hozzájárultak.

A bolgárügy rendezése képezi a külpolitika sulypontját. Kezd világosság derülni a czár békeszeretét illusztrálni akaró, orosz javaslatokra. Báránybőrbe öltözött farkas az az orosz javaslat; nem is hitt annak szelid hangjában senki. Bismarck lapja a »Nord. Allg. Zeitung« közelebből magyarázta, hogy mi az orosz javaslatok czélja, de azt is hangsúlyozta, hogy az orosz javaslatok Berlinben határozott támogatásra találtak. E lap szerint nem szükséges, hogy az orosz javaslatokra nézve a hatalmak teljesen egyetértsenek; akár melyik hatalom felszólítja a szultánt, hogy Bulgáriában a törvényes rendet állítsa helyre s a szultánnak a berlini congressus megállapodásai értelmében joga és kötelessége az indítványhoz járulni. Ennek megtagadása az igazsággal való szembeállítás lenne. E nyilatkozat a berlini köröket nagyban foglalkoztatja, mert azt hiszik, hogy a hivatolt ciklik egyenesen Bismarck tollából ered.

A czár, úgy látszik, egy bonyolult helyzetet akar teremteni, hogy abban ő majd határozashoz. Most már hajlandó a szobránnyet is törvényesnek ismerni el, csak hogy előbb Koburg legyen trónvesztett. Vajjon a bolgárok, a szultán és a hatalmak belemennek-e ezen kelepcebe, azt tudni előre nem lehet, de azt hisszük, hogy monarchiánk külügyére előbb tisztába jön, hogy mit akar az orosz arra az esetre, ha Koburg elűzetik, s azután szól a dologhoz s ezt érdekeink meg is követeli. Nelidow konstantinápolyi orosz követ azt tanácsolta urának, hogy erejét akkorra tartsa

fenn, mikor az a nélkül is omlófélben levő Török ország végső erőfeszítése alatt teljesen megsemmisül.

A külföldi sajtó az orosz javaslatok eredményét attól teszi függővé, hogy monarchiánk elfogadja azokat és milyen feltétellel. Berlini megbízható forrás jelenti, hogy Ausztria-Magyarország képtelennek fogja magát nyilvánítani, hogy feltétlenül Oroszország Ferdinánd utódját megnevezi; nálunk álljon Oroszország javaslataira. Különben még Franciaország sem járult hozzá feltétel nélkül. Anglia és Olaszország akkor nyilatkoznak, Pétervári hírek szerint ez Milanov Markó vajda lenne, ki Nikita egyik leányát venné nőül; más versio szerint nincs kizárva annak a lehetősége, hogy a hatalmak közmegegyezésével Battenberg Sándor fog visszahivatni. Ez különben szinte hihetetlen.

Franciaország lapjai megczáfolják azon hirt, mintha a francia kormány már kedvező választ adott volna az orosz javaslatokra, s ez természetes is, mert írott jegyzék, melyre válaszolni kellett volna, még nem is létezik.

A Times, a nagy világlap, kifejezést ad azon meggyőződésének, hogy Oroszország javaslatai jelen alakjukban elfogadhatlanok, azonban alapul szolgálhatnak a tárgyalásokra. Salisbury, az angol miniszterelnök, újból szólt a helyzetről s azt állítja, hogy a bolgár kérdésben fennálló differencia magában véve közvetlen veszélyt nem involvál s e tekintetben csatlakozik Bismarckhoz, ki azt mondta: Gyalázat volna Európára, ha az oly jelentéktelen ügy miatt, milyen a bolgár kérdés, háboruba sodortatnék.

A »Novoje Vremja« azt írja, hogy ha Ausztria-Magyarország az orosz javaslatokat visszautasítja, ez annak bizonyossága, hogy Ferdinánd monarchiánk báruja. E lap különben valószínűbbnek tartja Kálnoky visszalépését, mint a javaslatok visszautasítását.

A német trónörökös állapota, ha a hírekben meg lehet bízni, lényegesen javult, úgy, hogy az aggályos tünetek mind ritkábbá lesznek. A trónörökös azonban még mind kétkedik egészsége helyreállításában, s azért fontos okiratok fogalmazásával foglalkozik. Ezek között van végreudelete s fia számára néhány jó tanács. A sanremóiak nagyon élénken érdeklődnek a trónörökös egészsége és hogyléte felől; javulása alkalmából ovatióban részesítették.

V i d é k.

Gyergyó-Szentmiklós, 1888. febr. 22.

Lezajlott hushagyó-kedd s ezzel a farsangi izgalmak utolsó napja is letűnt; megérkezett a nagybőjt, a jótékonycézélú egyletek működő nap-

volna. Tetszésed szerint az majd viharzott, mint villámos éj, majd kiderült mosolygó tavasz gyanánt; elragadtál magaddal, messze szállt lelkünk veled, messze . . . hol egy nap van s e napnak fénye nem hajlik éjszakára, mindig ég egyforma lánggal, mert táplálékát az igaz szerelemben bírja.]

Midőn az elismerés tapsai egyre viharzottak feléd, emlékszel-e, mily igazán kiáltottam: éljen! mily csodás fényt szórt szemem feléd! . . . No, de tehettem volna-e mást? Nem is szók én erről; ezt elrabolta a mult, boldoggá lett vele. Egyedül a gondolat maradt velem, hogy te angyal voltál, szép, minőt a képzelet terem, kin örökre rajta felejtém tekintetemet.

Igy gondolkoztam el; gondolataimból a kályha dorombolása ébreszte föl, mely mindig helyeselte képzeletemet. Elmélyedve nem vigyázhattam reá, s ő e miatt erősebben vette a dolgot. Szegény, meglakolt nagyon. A láng, melyet ez alkalomra teljes erővel összeszedett, utolsó volt, mert egy-ek feltűnő pillantás után, mi boldognak mondott engem, behunyta szemét.

Te még mindig gondolkoztál; ez újabb alkalom volt arra, hogy bekalandozzam a képzelet világát.

Neki indultam s már a következő pillanat a Maros partjához vezetett, hol a habok lassu komolysággal szelik a határt Arad és Uj-Arad között.

Bámulva nézegettük a fodrokat, mik méltóságon hömpölyögtek tovább; majd a hold ragadott el, mely tekintetét erősen szórta a sima felszínre; sápadt arca kéjesen ringadozott a cseppek között, mint aranyos bölcsőben az angyali gyermek.

Soká néztük az éji királynőt, mely fölénnyét itt is föntartani látszik, mely nagyobbak és varázslóbbnak mutatja magát a körülötte hízlekedő csillagocskáknál. Az éj néma és ábrándos volt. A növény-világ szerelmére hordani kezdte a balzsamos szellő a csókot s egy szebb jövőről ábrándos regéket suttozott neki.

Emlékszel-e? Aztán felettem is összecsaptak szerető lelkem vágyai; megcsókoltalak. Hiszed-e, hogy ez lelkem mélyéből kelt, melyet midőn átadék, mérhetlen irt hagyott maga után? A csók beszélt az örömben feldokló szívek között; ez tanuja annak, hogy én téged, Terike, mennyire szeretlek.

A szellő erősebb lett, rászaladt a víz felszínére; apró fodrocskák törtek föl a mélyből, melyeket midőn az éji szellő el kezdett cibálni, elrontotta a csillagocskáknak reá eső fényét. Az éj királynője is, mintha csak megirigyelte volna boldogságunkat, kezdte eldugni arcát, mely miatt a holdvilágos éj felett elterült a sötét háló.

Emlékszem, midőn átkaroltalak, midőn lelke-met átadtam csók alakban angyal-homlokodra, úgy voltam kezded édes terhe alatt, mint a tölgy, melyet a folyondár erősen átöllel. A szerelem sutogó szavait fájó madárhang zavarta meg. Mi úgy vigyáztunk rá, igazi részvétre keltünk iránta; pedig csak álamból riadt fel, rémes álmából, mert párja hagyta el.

E boldog álmaimból az asztalodon levő árvalány-haj ébreszte föl, melyet e helyről szakítánk, hogy örök emléke legyen egykori szerelmünknek. Ott ültél karos székedben még mindig; látszott arcodon, hogy az élet végtelenébe merültél el,

mely bizonytalanságával rémes képeket mutat neked, majd elragad s tündérházába visz, hol szerelem terem minden virágon, báj csillog a parázs-szemek égő világában.

Hőfehér arcod oly szépen pihent piczinyke kezeden, mint a ki nem tudja, mi történik körülötte.

Az óra mély kongása figyelmeztetett, nekem sietnem kellett lakásomra. Kezedhez nyultam, egész erőből megcsókoltam, hogy lelkem végtelen ohajtásának, mely szerint szeretetemenek tárgyát mindennél többre becsülj, eleget tegyek. Aztán te ajkaidról homlokodra nyomtat a boldogságot, a megelégedést, mit leírni nem tudok.

Kérdezni kezdettél: emlékszem-e a fenyesekre, melyek között egy-két óráig időzve fűztük a jövőnek álmait?

Oh, hogyné emlékeztem volna! . . . Most is mintha csak látnám az örökzöld tüleveleket, a bózót, melyből a karcsu őzike leskelődött reánk. Olyan voltál a szép bordó ruhádban, a rásimuló sötét fátyollal, mint özvegy asszony, ki lemondott ugyan az élenk, vidám színekről, de még mindig elegáns a maga egyszerű változatában.

Élveztük az együttlét áldott pillanatait, mig okos szemeid gyönyörködtek a mindenség csodás jelenetén; csevegő ajkad versenyre kelt a sphaerák zenéjével, lecsüngő fátyoloddal egyre pajzánkodott a szellő, mely örömeivel alig bírt, hogy átsűrödhetett a feyvesek tülevelein. A mátyás rekedt, unalmas hangjával folyton adta tovább az erdők legújabb pletykáját, melyre a kis zsarnok harkály kevésbé látszott vigyázni, mivel a mohos kergek alól sietve exequálta az elrejtőzött rovar-kákat.

jai, melyek hivatala vannak szenvedő ember-társaink nyomorát enyhíteni.

Legelsőnek a helyi jó sikerrel működő műkedvelő-zenei kör tartotta meg zeneestélyét folyó hó 19-én a Laurenczy János nagyerőmében, mely — tekintettel arra, hogy némi részben a szegény tanulókat segélyező egyesület javára adott — szépszámu közönség részvételével folyt le.

A veres kereszt egyet által már több mint 10 éve gyakorlatba vett fillérestélyek elsője folyó hó 23-án tartott meg, még pedig ez idényben kivételesen zene nélkül. Az estély rendezői Ferenczy Károly latin szert. lelkész intendánsága alatt Vákár Gelgelyné, Vákár Lajosné és Dr. Fejér Dávid voltak.

Mint említettük, az első fillérestély kivételesen zene nélkül tartott meg, a mi a közönség igen nagy részére kedvezőtlen benyomást gyakorolt, annyival is inkább, mivel a már több mint 10 éve gyakorlatba vett zenével való fillérestélyek tartama alatt a résztvevők-közül egyik sem lett eretnek.

Ferenczy Károly pap, (?) ki a veres kereszt egyetnek választmányi tagja, befolyásával — melyet nagyon szívesen használ — a többi választmányi tagokra annyira tudott hatni, hogy a választmány képes volt alapszabályaival ellentétes határozatot hozni, vagyis a régebben tartott választmányi gyűlés azon egyhangu határozatát, hogy a fillérestélyek, mint mindig, úgy most is zenével legyenek, egy újabb, e hó 22-én tartott gyűlésen megsemmisíteti, holott az alapszabályok szerint a választmányi gyűlések határozatát csakis közösen összehívandó nagygyűlésnek van joga megmáskítani. Mint utólag értesülünk, a választmány több tagja — felébredvén kábultságából, restelven egy ily egyletnek, mely szabályellenesen működik, tagja lenni — a választmányi tagságról leköszönt.

Miért van mindez? Mert Ferenczy Károly szerint a ki a nagybőjt tartama alatt zenével összekötött estélyeken megjelenik, egyházi átok alá esik és azonnal, még életében elkárhozik. Ezeket e hó 15-én tartott beszédében, melyet a közönség mindig figyelmesen szokott hallgatni, (?) hirdette ki az igazhívőknek, kik hallgatták azt valóban emberbaráti türelemmel.

Ez még nem elég. Az irgalmas (?) nővérek főnök-nője is, csatlakozván a paphoz, megtiltotta a neveldebe járó leánykáknak, hogy szülőikkel bármiféle jótékonycélú estélyre menni merészeljenek, mert különben a neveldeből egyszer s mindenkorra kizáratnak; nem különben szól az ének azon nagy leányokról is, kik a neveldeben rajz, zongora vagy női munkákból órákat vesznek. Pedig meg kellene gondolnia a főnöknek azt, miszerint nagybőjtben nem vétek, ha az ember szolidul jótékony czélok érdekében mulat, hanem igen is vétek az, ha az irgalmas nevet viselő s az emberek javára rendelt nővérek a bold. emléktű Fogarassy Mihály erdélyi püspök által nagy áldozattal létesített zárda falait úzérkedésre és nem a nevet megillető czélokra használják fel. Mert régi dolog s több éve gyakorolják az úzérkedés-

ben érdemeket szerzett főnök vezetője mellett a megbotránkoztató nyereszkesedést a zárda növényeivel. Eddig hallgattunk róla, remélve a megtérést; de most a szülők nagy részének panasza folytán szót kell emelnünk.

A szülők nagy része, ha azt akarja, hogy gyermeke jó bánásmódban részesüljön az irgalmas nővérek (?) részéről, kénytelen a kézimunkákhoz szükségeltető cikkeket négyezer arban is a zárda-ból megvenni. Megtörtént az is, hogy egy kereskedő gyermeke apja üzletéből kapott az említett munkákhoz szükségeltető cikkeket, a nővérek pedig a szegény gyermeket jól leszárták, a miért apja üzletéből s nem tőlük vette meg. Számítatlan esetet hozhatnánk fel példaképpen s szükség esetén elő is állunk annak idején.

Most pedig ebből legyen elég ennyi. Menjünk tovább.

Mig a pap és a főnök tiltják a nagybőjt tartama alatt a zenével való mulatságot, addig a zárda falai között és kiinn is legnagyobb vigáság, gyermekek örömlármája és zene hangjai szólnak a növelde növényeinek között. Az irgalmas nővérek irgalmasságot vélnék teljesíteni akkor, midőn a vallásosság és egyéb jóra való dolgok tanítása helyett a tánczra képezik ki. Ez nekik szabad. Hiába, ők irgalmasok. De miért? — kérdezzük. Mert itt is hasznuk van; a táncztanító szobáért, fűtésért és takarításért alku szerint fizet. Ez nem vétek.

Ez alkalommal legyen ennyi elég; majd máskor többet. Befejezésül csak annyit ajánlunk úgy a papnak, mint a főnöknek, hogy azon helyet, a melyen állanak s a hova őket Isten irgalma segítette, töltsék be hiven, igazságosan. A pap képezze magát tovább, hogy embertársai mint embert szeressék, mint lelkész pedig tiszteljek. Szónokoljon az ő kedves modorával tovább is, mert hívei epedve várják; szóval haladjon, haladjon, mert még lehet majd egykor jövőmult erdélyi püspök is.

Az irgalmas nővéreknek és azok főnök-nőjének ajánljuk a következőket: 1. Legyenek valóban azok, a mit Isten az irgalmasság cselekedetének rendelt. 2. Az irgalmas nevet viseljük méltóan, ne úzérkedjenek tovább, ne tegyék azt, hogy a növények csak féljék és ne szeressék őket. 3. Ne legyenek irgalmatlan nővérek, mint a milyenek eddig voltak, térjenek meg, míg nem késő, s jó cselekedetekkel feleddessék el eddig tanúsított irgalmatlanságaikat. Mivel különben Jézussal felkiáltunk: „Jaj nektek! ajtóm mindig zárva marad előttetek.” Mi pedig figyelmeztetésül e szóval intünk: Ego sum.

Gyergyó-Szentmiklós, 1888. febr. 26.

A gyergyószentmiklósi ifjuság által e hó 23-án tartott értekezleten megalakult, jótékonyágot gyakorló ifjusági társaság első összejöveteli estélye folyó hó 25-én tartott meg. Az estély tiszta jövedelme a helyben működő „Szegény tanulókat segélyező egyesület” javára fordítottatik.

Közönség nagy számmal jelent meg e társasestélyen s a rendezőség, dacára a 20 kros belépti díjnak, ez estélyen 10 ftr 70 kr tiszta jövedelmet tudott felmutatni.

Az estély különben a legkedélyesebben folyt le. Voltak többféle meglepetések, társasjátékok és közbe-közbe egypár bőjtös tánc is. Az estélyen a jótékonyság terén ismeretes Lázár Zakariásné urnő ő nagysága volt szíves a háziaszonyi tisztet betölteni, kinek áldozatkészségéről most is alkalmunk volt meggyőződni, s ki buzgósaért, melylyel ez eszmét pártolja, fogadja e helyen a rendező bizottság elismerő köszönetét. Finkér Lászlóné urnő ő nagyságának pedig a szegény tanulókat számára ez estély alkalmából szívesen adott 1 ftr felülfizetésért szavaz halás köszönetet a rendezőség.

Az estélyen megjelent s a jótékony czélokért áldozni tudó női közönség: Orel Máténé, Romfeld Jánosné, Ferenczy Györgyné, Giacomuzzi Baptiszné, ifj. Drotos Jánosné, Kálmán Istvánné, Lázár Péterné, Kopacz Antalné, Balázs Mihályné, ifj. Ávéd Kristófné, Bogdán Jánosné, özv. Korody Istvánné urnők, Vákár Margit, Szentpétery Kati, Lázár Hedvig, Krišta Róza, Romfeld Eliz, Medgyesy Vilma, Bogdán Katinka, Fiala Rebi, Eránosz Anna, Bogdán Aranka, Ávéd Tinka, Kopasz Irma és Drotos Mari urnölgyek fogadják mindannyian a szegény tanuló gyermekek nevében a rendezőség leghálásabb köszönetét. Jelen voltak még az estélyen a szegény tanulókat segélyező egyesület tagjai közül: Orel Máté elnök, Kálmán István gazda, Orel Dezső jegyző, Csiky Dénes, Kunecz Kornél, Dr. Tiltscher Ede, Kopacz Antal tagok, s a jó ügyért lelkesedni tudó férfiak és az ifjuság tagjai közül többen, kiket szintén elismerés illet.

Áldott rendező bizottság ufolag is leghálásabb köszönetét nyilváníttja az ezen jó czélt pártoló közönségnek és a tapasztalt szíves támogatást jövőre is kéri, s mindezekért a ruhátlan, didergő szegény gyermekekkel együtt rebegi az „Isten fizessék”. Bocsanóczy István, Drotos István, Krišta Zoltán, Krišta Konrád, Lázár Z. István, Lengyel János, mint a bizottság tagjai.

Különfélék.

— **Fejér Lukács**, Kézdi-Vásárhely város legvagyonosabb és legtekintélyesebb kereskedője, a kézdivásárhelyi takarékpénztár nagyérdemű vezérigazgatója, társadalmunk egyik legrokonszenvesebb, legtiszteltőbb alakja, február 29-én reggel 9 órakor elhalt. Benne a kereskedelem egy páratlan becsületességű szakembert, széles körű családja egy önfeláldozó családfőt s a társadalom egy szeretett tagját veszítette el. Béke és áldás porai felett!

— **Időjárásunk**. Egy pár napi enyhe idő után remélni kezdtük, hogy a példátlan hosszú és sanyaru tél után végre kitavaszodunk, s ime, az öreg Nemere legszebb reményeinket megtáglalta. Már napok óta fu a Székelyföld eme réme és pedig oly szokatlan kitarással, minőre ritkán volt példa. A felhőtlen tiszta égről leragadó nap megkísérli dacolni e hideg hatalmassággal, de még délben is alig tud annyira menni, hogy a védelemből helyeken a havat meglágyítsa. A kemény hidegtől úgy csikorog a hó, mint akár január elején. Különben a székegy gazdák azt tartják, ha télen sokat fu a Nemere, jó termés lesz, s ez is vigasztalás a sok hideg után.

— **Gyergyó-Szentmiklósról** írják: Az ifjuság második társas összejövetelére, mely márczius 3-án lesz, a háziaszonyi tisztet Kálmán Istvánné urasszony és Lázár Hedvig urnölgy voltak szívesek elvállalni. Ezen estélyen a rendezőség válogatott meglepetésekről is fog gondoskodni, melyet előlegesen is a közönség figyelmébe ajánlunk.

— **Váltohamisító tanfelügyelő**. Trogmayer Károlyt, Szepesmegye kir. tanfelügyelőjét, ki két barátja nevére ötszáz ftrt váltót hamisított, Budapesten a löcsei kir. törvényszék távirati megkeresésére a rendőrség febr. 25-én elfogta. 32—34 éves, egy pár éve, hogy tanfelügyelő lett, azelőtt fogalmazó volt a közokt. miniszteriumban s állítólag rangfokozatban nagyon gyorsan, soron kívül haladt.

— **Sajtóhiba**. A kézdivásárhelyi tűzoltó-egylet hangszereinek beszerzésére történt adakozások kimutatásából tévedésből kimaradtak: id. Czimbalmos Ferencz és ifj. Czimbalmos Ferencz urak nevei, kik szintén 20—20 krt adományoztak.

— **Polyáni csendélet**. Polyánból írják lapunknak: »A mi közügyünk előjárósága annyi bölcsességgel vezérli a község ügyeit, mint akár a hajdani Velenceze tanácsa. Kisebb-nagyobb kérdés úgy elintéztetik szóbelileg, hogy abban aztán hiba nincs. Minek busítani a törvényszéki urakat, mikor az előjáróság elintézheti a dolgokat? — gondolják az előjáró urak és csinálják a jó egyetértést. — Közelebről is 3 esethen sikerült a felek között békét kötni, ugymint: 1-ször. Cs. uram a multkor teljesen berugott állapotban bement egyik koresmába, hol is Z. régi ellenségét megpillantva, a kezében levő vasvillával nekiment, hogy átszurja. Nem sikerült, mert a jelenlevők megakadályozták, hanem a vasvilla hegye egy kicsit mégis csak beletalált menni a husba, de nem annyira, hogy az előjáróság a feleket ki ne békítette volna. A második eset G. urammal történt olyképen, hogy ez a fiatal legény guzsalysban járt egy leányul, s mikor az kikísérte, egy pisztoly esült, természetesen véletlenül. A golyó ugyan nem érte a leányt, de az ablakot berontva, a házba hatolt. Mi természetesebb, hogy az előjáróság menten elhítte, miszerint a pisztoly véletlenségből sült el s az ügy békés elintéztet nyert. A harmadik úgy a Z. é, ki is több czimborájával vidám koresmai mulatozás után valami vitás kérdés felett összezuhogólván, társai által úgy helybenhagyatott, hogy lepedőn kellett hazaszállítani. No de a békesség kedvéért ki ne viselne el egy pár kék foltot? Így gondolkodtak a felek s így maga a böles előjáróság, s lett vége egy országos nagy békesség!«

— **Kézdi-Szentmiklóson** f. hó 21-én délután egy derék, becsületes gazda felakasztotta magát, de ideje korán észrevették és a halál karjai közül kiszabadították. E szomorú dolgot az illető saját csűrében akarta végrehajtani. A macskafára kötelet kötve fel, a hurkot a nyakára tette, de a midőn a hurok húzódtott rá a nyakra és őt fojtani kezdte, kirájában rugdolózni kezdett s szerencséjére lábával a csűr födeléből két zsindelet kiütött és így fentartotta életét mindaddig, míg 3 gyermek észre vette és onnan megszabadította őt. Hogy mi vihette e jóra törekvő gazdát ily szomorú elhatározásra, senki még nem is gyanítja.

— **Népies táncvígalmak K-Szentmiklóson**. Folyó hó 9-én a kézdiszentmiklósi tanítói kar a leendő kiskászoni új iskola javára „népies táncvígalmak” rendezett, mely úgy a mulatságot, mint a bevételt illetőleg teljesen sikerültnek mondható. Esti 7 órakor gyűlekezett a közönség a központi iskola csinosan feldíszített nagyerőmébe s öröndetes volt látni, hogy a helybeliek buzgó pártolása mellé a vidék is szép számmal csatlakozott s emelte egy a béli mulatság kedélyességét, mint a szent czél érdekét. Helybeli és vidéki uri családok sem hiány-

Az erdő e költői változatával mily szépen elvegyült a mi szerelmünk is! ... Azt hittük, hogy az életnek soha vége nem lesz. Minden élénk képzetem előtt áll, de mégis, a mire legjobban visszaemlékezem, az a szép tarka lepke volt, mely ott meredezett az erdei vad virágokon. Oh, mint szerettem e lepkét, miútt siettem, hogy megfogjam, de a hamis mindig tova száll ...

Nem értettem akkor még a kis bohót. Mézzel tartottam volna, szívetem adtam volna neki lakásul, hogy a benne élő érzelem igazi szerelemmel táplálkozzék; de ő elszaladt, megvetette bennem, a mi szent ...

Oh, nem tudtam akkor, hogy e lepke te vagy; most szögelt ki a dológ. Te lépvessz voltál, s midőn foglyod levél, pejzánul játszadoztál velem. Sokat, sokat saladtam a csásos lepke után, de mind hasztalan ... a lepke más vidékre szállt.

Azóta mily sok idő telt el! Mégis hiven emlékszem a multakra; most jobban érzem, mint bármikor, a hiányt, mit távolléted okoz; a valót, hogy rideg életem kietlenét egyedül csak te változtatnád tavaszszá, te lehetnél földi mennyországom, kinek közelében elsimulna a bus gond.

De mit szölok? Mi közöm nekem ahhoz, mit boldogságnak neveznek?

Folytatom tovább lassu munkálkodásomat, min a pók; belekötöm magamat az egyedülállt hálójába teljesen. Erre már eléggé megérett az idő, mert hiszen a tükrör azt mondja, hogy jobban telt az idő, mint hittem. Most lemondva, elfelejtve mindenkitől, számítgatom a napokat, kurálom köszvényes lábamat, s elgondolom gyakran szavaidat, melyeket csak most értek meg teljesen: „nem szabad!” Zernyei.

zottak a „népies táncmulatságból”, a minek egyik eredménye volt az is, hogy sikerült két kedélyes négyest is összehozni. A szakadatlan jó kedv által fűszerezett bál reggeli 6 óráig tartott. Itten adjuk azon t. urak és urhölgyek névjegyzékét, kik a szent cölra felülfizetni szívesek voltak: Mlts. Gidófalvy G. főesperes-plebános, valamint nővére Gidófalvy Vilma urhölgy 2 frt 10 krt, Kőnczei Miklós ur és neje 6 nagys. sz. Tollas Teréz 40 krt, ngos. Kőnczei Antonia urnő 20 krt, nt. Puskás Gerő káplán ur 60 krt, Marti István ur és neje 40 krt, Sipos Ferencz ur és neje 40 krt, Bodor Balázs ur és neje 40 krt, Gábor Endre k. tanító ur és neje 40 krt, ifj. Oláh Lázár ur és neje 30 krt, Kovács Ferencz tanító ur 30 krt, Tamás Elek ur 30 krt, Kovács Péter ur 20 krt, Szabó Antal ur 30 krt, Holló Mátyás ur 30 krt, Péterffy Lajos ur 30 krt, Barra Berta 10 krt és Tompos Kelemen 40 krt. Köszönet a szíves adakozásért. A rendezők fáradozása böven meg volt jutalmazva a t. közönség kedvező pártolása s a bálban mindvégig mutatkozott fesztelen és szípkázó jókedv, valamint az által is, hogy a nevezett szent cölra 25 frt tiszta jövedelmet tudtak a bál által össze hozni.

Vasuti értékjegyek életbeléptetése.

Az utazó közönség érdekében a hazai vasutak egy része felette gyakorlati czélú s a közönségnek jelentékeny anyagi előnyöket nyújtó intézményt léptetett életbe. Arról van ugyanis szó, hogy f. évi márczius hó 1-től kezdve vasuti értékjegy-füzetek adtnak ki a magyar kir. államvasutak összes vonalain, továbbá az arad-temesvári, budapest-pécsi, pécs-barosi, mohács-pécsi és magyar é-zakkeleti vasutakon, valamint az első magyar gácsországi, kassa-oderbergi s a nyugoti vasut magyar vonalain.

Ezen értékjegy-füzetek 65 frt értékű 1 fros, 50 kros és 10 kros értékjegyeket tartalmaznak s egy ily füzet ára csak 50 frt. Ezen füzetekben foglalt értékjegyekkel a fent elősorolt vasutak összes magyar vonalaira bármily személyszállító — tehát gyorsvonatra is szóló rendes árújegyek válthatók — a keleti express-vonat egyedüli kivételével — bármely kocsiosztályra. Ezen kívül válthatók ezen értékjegyek alapján a magyar kir. államvasutak Budapest-személy-pályaudvaráról, valamint a Budapest mögött fekvő jelentékenyebb állomásokról Bruckon át Bécsbe és vissza való utazásra is közvetlen jegyek.

Bécsből, valamint a bécs-brucki vonal állomásairól Budapest felé pedig készpénz fizetés mellett váltandók közönséges jegyek Bécsig, míg a további utazásra Brucktól kezdve a vonatvezetőnél válthatók már jegyek ismét értékjegyek fejében. Ezen alkalommal a Bécsből Budapestre utazókra nézve az értékjegyekkel járó menetdíj kedvezménynek a bécs-brucki vonalra esedékes része a bruck-budapesti menetjegy árából levonatik, úgy hogy a Bécsből Budapestre való utazás eképen tényleg csak annyiba kerül, mint a megfordított irányban. E szerint tehát a Brucktól Budapestig járó menetdíjak a következő összegekben lesznek értékjegyekkel kiegyenlítendőek, és pedig: gyorsvonatoknál az I. osztály 13 frt 80 kr, a II. osztály 9 frt 60 kr, kombinált személy- és gyorsvonatoknál az I. osztály 13 frt 80 kr, a II. osztály 9 frt 60 kr s a III. osztály 7 frt, személyvonatoknál pedig az I. osztály 12 frt 50 kr, a II. osztály 8 frt 70 kr s a III. osztály 6 frt 20 kr.

Ezen értékjegy-füzetek az előbb említett vasutak valamennyi jelentékenyebb állomásán, valamint a magyar kir. államvasutak összes városi menetjegy-irodáiban kaphatók, de a részes vasutak összes állomásain, valamint posta útján is megrendelhetők, mely utóbbi esetben azonban a megrendeléshez a füzet árán kívül a postai elküldésért 2 drb 10 kros levéljegy is melléklendő.

A részletes határozmányok az e részben kiadott díj-szabásból vehetők ki, melyekből példányok a fent nevezett vasutak igazgatóságainál, valamint azok összes állomásain s a m. kir. államvasutak városi menetjegy-irodáiban díjtalanul kaphatók, esetleges megkeresésre példányok az említett vasuti igazgatóságok által postán is megküldetnek.

158-ik közlemény

a háromszékmezei „Erzsébet” árvaleány-nevelő intézet javára 1887. év őszén Zabola község lakosai által tett szíves adakozásokról.

(Vége.)

György János 1 liter rozs, György Antal 1 lit. rozs, Balog Dániel 1 liter rozs, Balog Ádám 1 kr, Balog Mihály 2 liter faszulyka, Györ Gergely 1 l. faszulyka, Jafaki János 1 kr, Bende József 1 lit. rozs, Deák András 1 l. faszulyka, Varga Ferencz 1 lit. rozs, Héja Gáspár fővigyázó 10 kr, Szabó Ádám 1 liter rozs, Pozsen János 1 liter rozs, Pozsen József 1 liter faszulyka, Bende József 1 l. rozs, Pozsen Ferencz 1 liter rozs, Bende János 1

l. fuszulyka, Bagoly János 1 lit. rozs, Kozma Lajos 1 l. fuszulyka, Mátyás Elek 1 liter fuszulyka, Pozsen Dénesné 1 l. fuszulyka, Hazay Lajos 1 lit. rozs, Kovács János 1 lit. rozs, Balog László 1 lit. rozs, Csekme Dénes 1 l. rozs, Hadnagy János 2 l. rozs, Kovács Ádám 1 l. rozs, Szász József 1 liter rozs, Csákány Zsiga 1 l. rozs, Zsidó Albert 1 kr, Német Ferencz 1 liter borsó, Kánya József 1 liter rozs, Nagy Károly 1 liter rozs, Szőke Antal 1 lit. rozs, Szász Ferencz 1 liter rozs, Tima Mihályné 4 kr, Hadnagy Károly 1 l. fuszulyka, Szász József 1 l. rozs, Tima Dénes 1 l. rozs, Csákány Dániel 2 liter rozs, Gábor Ferencz 1 lit. fuszulyka, Lebovics Jakabné 3 kr, Szabó János 2 liter fuszulyka, Kozma Mihály 1 liter fuszulyka, Héja József 2 liter borsó, Kónya József 1 liter fuszulyka, Kondra Mihály 1 liter rozs, Kozma Miklós 1 l. borsó, Csákány Ferencz 1 liter fuszulyka.

Fogadják a szíves adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.

Kézdi-Vásárhelytt, 1887. nov. 15-én.

Br. Szentkeresztly Stephanie,

elnök.

Vajna Károly,
jegyző.

Piaczi árak

Kézdi-Vásárhelytt, február 23-án.

Buza (tisztá)	hektóliterenkint	5 frt 60 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Rozs (tisztá)	„	3 frt 75 kr
„ (elegy)	„	— frt — kr
Arpa (tisztá)	„	— frt — kr
„ (elegy)	„	3 frt 80 kr
Zab	„	1 frt 90 kr
Törökbuza	„	4 frt 60 kr
Kása (köles)	hektóliterenkint	8 frt — kr
„ (árpa)	„	24 frt — kr
Borsó	„	6 frt — kr
Lencse	„	10 frt — kr
Fuszulyka	„	6 frt — kr
Pityóka (legszebb)	„	1 frt 10 kr
Marhahús	kilogr.-kint	— frt 28 kr
Disznóhús	„	— frt 40 kr
Juh-hús	„	— frt — kr
Szalonna	„	— frt 65 kr
Faggyu (nyers)	„	— frt 22 kr

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén,
1888. február 28-án.

Magyar aranyjáradék 6%	—
Magyar aranyjáradék 4%	96.30
Magy. papírjáradék 5%	82.90
Magyar vasuti kölesén	148.50
M. keleti vasuti államkötv. I. kibocs.	94.—
M. keleti vasuti államkötv. II. kibocs.	123.50
M. keleti vasuti államkötv. III.	109.50
Magyar földtehermentesítési kötvény	104.—
M. földtehermentesít. kötv. záradékkal	103.75
Temes-bánati földteherment. kötvény	103.25
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	103.25

Új fodrász-üzlet.

Mélyen tisztelt nagyérdemű közönség!

Tisztelettel alólirotnak van szerencsém a nagyérdemű közönség tudomására hozni, hogy Kézdi-Vásárhelytt a főtéren a **kaszinó-épület alatti helyiségben**

MŰFODRÁSZATI ÜZLETET

nyitottam, hol mindennemű hajműdiszítések, fodrászati munkák, fésülések, nyírások, beretválások és foghuzások a legnagyobb figyelemmel és szakértői ügyességgel végeztetnek.

Továbbá van szerencsém jelezhetni, hogy az említett fodrászati műtétek nem csupán a fenn nevezett helyiségben, hanem a nagyérdemű közönség kíváncsatára a **háznál is** a legjutányosabb árban eszközöltetnek.

A miért is az igen tisztelt nagyérdemű közönségnek becses figyelmébe s kegyes pártfogásába ajánlva magamat, teljes hódoló tisztelettel maradtam

Kézdi-Vásárhelytt, 1888. márczius hó 1-én

kész szolgálja:

SZOTYORI KÁROLY,
műfodrász.

Erdélyi földtehermentesítési kötvény	103.75
Horvát-szlavon földteherment. kötv.	—
Magyar szőlődézmá-váltásági kötvény	99.50
Magyar nyeremény-sorsjegykölesön	119.50
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	122.75
Osztárak járadék papirban	77.50
Osztárak járadék ezüstben	78.75
Osztárak járadék aranyban	108.—
1860. államsorsjegyek	133.—
Osztárak-magyar bankrészevény	856.—
Magyar hitelbank-részevény	269.—
Osztárak hitelintézet-részevény	269.50
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.92
20 frankos arany	10.02
Német birodalmi márká	61.20
London (2 havi váltókért)	126.85
20 márká arany	12.42

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Ifj. Dobay János.

Magyar iparczikk!

Mig eddig még a pótkávét is a külföldről vettük, most az elismert jószágú

Lenck-kávében

oly kitűnő hazai gyártmányunk van, melynek használata máris általános divattá vált.

LENCK-KÁVÉ

kapható minden jobb kereskedésben s a hol a készlet elfogyott volna, a t. közönség követelje, mint hazai gyártmányt.

A t. elárusító urak forduljanak **Lenck S.** pótkávég-gyárához **Sopronban**, honnét mintákat rögtön, ingyen és bérmentve kapnak s így rizikó nélkül győződhetnek meg a felől, hogy a **Lenck-kávé** a legjobb eddig ismert pótkávé.

Kolozsvárt a gyár képviselője Kauntz József ur. 10—15